

[Elisabeth Bruun Olesen]

debatter om børsers og lesbiskes og sadomasochisters seksualitet. De krav, jeg har omtalt her, opfylder den ikke; tværtimod forhindrer den en mere frigjort holdning til disse ting.

Formanden:

Formanden finder ikke, at udtrykket »bolle« er et parlamentarisk udtryk.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hvad er så det parlamentariske udtryk for den situation?

Formanden:

Som bekendt diskuterer man ikke med formanden. Jeg giver ordet til undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne protestere mod det indtryk, der her er givet af den gældende vejledning om seksualundervisning i folkeskolen. Jeg står med den og skal gerne overlade spørgeren et ekstra eksemplar, som jeg tilmed har taget med.

Der står f.eks. i målsætningen, at skolen må søge at udvikle åbenhed over for menneskelivets seksuelle sider. Skolen må søge at formidle denne åbenhed gennem en holdning, der kan skabe tryghed hos eleverne. Skolen må søge at meddele en viden, der kan bidrage til, at eleverne kan undgå den usikkerhed og frygt, som ellers ville kunne give dem problemer, osv. osv.

Det er en efter min mening forbløffende moderne og tidssvarende vejledning, og jeg har i hele den debat, der har været, ikke bemærket én eneste, som kunne fremdrage passager, der var noget i vejen med. Hvad angår dette med, om lærerne må bruge det ene eller det andet ord, står der udtrykkeligt, at man fraråder det, men det betyder ikke, at det er forbudt. Man fraråder det, og jeg synes, det er helt i orden, at der står i ministeriets vejledning, at man fraråder det, for som jeg har sagt flere gange, er der måske forskel på det ordvalg, man bruger på Nørrebro, og det ordvalg, man bruger i Lemvig og i Harboør, og derfor synes jeg ikke, det gør noget, at ministeriets vejledning, som jo kun er en vejledning, holder sig på den forsigtige side med hensyn til gloser.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg giver undervisningsministeren ret i, at målsætningen er smuk, men mål og midler skulle jo helst høre sammen. Jeg har faktisk også vejledningen og har også læst den, men alle de eksempler, jeg tog frem, siger, at det og det og det bør man ikke, og når man fraråder, siger man også indirekte til lærerne: det må I helst ikke gøre. Dermed gør man det sværere og mere bornert at få en seksualundervisning frem, som er tidssvarende. Hele den debat, der har været nu, viser da også, at der er sået tvivl om, hvorvidt man må bruge pornografi. Godt nok ender det nok med en form for »på den ene og på den anden side«, hvor man godt må bruge det, børnene selv kommer med, men hvor læreren ikke må foretage et aktivt valg og selv komme frem med nogle fotografiske billeder, der måske var bedre end dem, børnene fandt frem til, og som bedre viste, hvad det hele egentlig drejer sig om.

Derfor er der meget god grund til at ændre alle disse »bør«er, der står på 6 forskellige sider i vejledningen, på side 29, 33 osv., så målsætningen kunne blive opfyldt, hvad den ikke kan i dag.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil bede fru Elisabeth Bruun Olesen om at holde begreberne adskilte på rette måde i denne diskussion. Der er ikke tale om, at jeg som minister eller at ministeriet som ministerium forbyder den enkelte lærer at gøre det ene og det andet. Det drejer sig om, at læreren må have skolenævnets godkendelse af undervisningsmaterialet; det er det, det drejer sig om.

Så har vi en vejledning, som råder lærerne til forsigtighed med hensyn til brug af gloser. Ja men tænk, det synes jeg da er et godt ord, og det har jeg begrundet i det første svar, jeg gav. Det er jo ikke nogen tvang over for læreren, men det er et råd om at være forsigtig, og det vil jeg gerne stå bag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 46

3) Til *undervisningsministeren* af:

Jytte Andersen (S):